

## הבעש"ט מלמד את מידת הבטחון לחסידי

**מעשה** בזה להנש"ט מן השמים פנים נכס פלוג למד  
 מדם הנפח ולמד להסס פיקו מוסר. וקח כנש"ט  
 אח כל הלמידו ופע אחס ויבואו לכפר הכוח והאכסו אלל  
 המוכסן מהכפר וזה חס זקן ונשוא פנים וקבלס כסגר פנים  
 יום מלד וילוו אלל ושמח כוקן מלד על האורחים הנכבדים.  
 למחר בלמנע הפלחם כל בוטר ח' מלדון הכפר ובידו מקל עכס  
 ודוק שלש פנים נמקלו על השולחן וילך לו. והחריבו כולם  
 כי לא ידעו למח ירוס בדפיקיו ושימו מלס פנים על הכס"ב  
 כוקן וזה כוח שמח כנראשונה ולא נראה על פרו זקן כלל אחר  
 כסלס מלד ח' שס כל כסגר ח"ל ודפק עוד על השולחן ב'  
 פנים וגם פנים לא נזה לו מלמח ושלל הכנש"ט מס הסס  
 כדפיקו ואלד לו הכס"ב כי זה סימן כי נלך כוס לשלח  
 שכירות כמר להלדון וכזה כוח עכס שלש פנים ואלד פנים  
 ככלי חס חן נכס כס"ב אז כלדון לוקח כנשים חס המוכסן  
 כס כל כ"כ ואלד כנש"ט לו כשנך חסר כי כס"ב נמלל חלך  
 וז"ל לך קוד כס"ב וזה חס ח"כ להלדון ואלד נכס עלי  
 מר נולך ולא חס"ב כס"ב. וזמן לו הכס"ב חן לי למ"ס  
 ח"כ פ"ל מ"ל חן מלחמל חס"ב לי כס"ב. מלל ונשחל ולא  
 נכס כי עוד י"ל שחוס מ"ל ג' ששח ומלחמל חס"ב לי כס"ב  
 וזה כוס ללחל וילדיו כרנס כס"ב ונכס הכס"ב לא  
 כס חס כלל חס לך כס"ב לו לא. וכחס כללס כל כס"ב  
 כ"ל פנים לי וכזה על השולחן ולא קס כנש"ט ולא זע ממקומו.  
 ואלד כלחל ללכל ולנך דח כל כלריות ולא כמלרות.  
 לנכס כנש"ט כד כנס ויחור תגורו כרנס ואלד חס חלך  
 לנכס כרנס להלדון ולא חלמסמח ואלד חק ושללס כנש"ט  
 עוד כפנס וז"ל לך מלח כל לך ואלד עוד חן לי כרנס  
 חלל חס"ב חס"ב לי חק. וזכר מלח חלך ללדו ויחלכ  
 כנש"ט פס כל כלמלדים על כלכרנס ללווחו כנשים וללרות  
 מס יס' כדרכו:

**ידד** כעמס רלו וכזה כוח חלך כמלרות על דך כחלר  
 וכזה עגל משרכ דרנס עזו וירחס כנש"ט מרחוק כי  
 עמד כוקן אלל כעגל וידנ עס כלורס כוסע וכלך קך מלח  
 כעגל ודלו שלל לקח מלומח מלחס וגם כעגל כהנסה ללח  
 לנכס לבית כמלון חס"ב רלו כי עמס כעגל ולוחו חלר כוקן  
 כ"ל וזו רלו כי כפרו מעות וכלכר קרנס כעגל חל מקוס חלר  
 עמד כס כנש"ט וכלמלדיו כ"ל לוחו מס סיה לך עס כוקן

ע"ז [על זה], אך מסתמא יזמין לי השי"ת [השם יתברך]. נאכל ונשתה ולא נמהר כי יש לי שהות ע"ז [על זה] ג'  
 שעות ומסתמא יזמין לי השי"ת [השם יתברך]. וישבו כולם לאכול ויאריכו הרבה בסעודתם ובפני הבעה"ב  
 [הבעל הבית] לא היה ניכר כלל אם צריך לכסף או לא. וכתום האכילה בא השוטר הנ"ל [הנזכר לעיל] פעם ג'  
 והכה על השלחן ולא קם הבעה"ב [הבעל הבית] ולא זע ממקומו. ואחרי כלותם לאכול ולברך כדת, הכל באריכות  
 ולא במהירות, לבש הבעה"ב [הבעל הבית] בגדי שבת ויחגור חגורתו הרחבה ויאמר: "עתה אלך לנשוא הרא[נ]טע  
 [שכירות] להאדון ולא אתמהמה ואבוא תיכף." וישאלהו הבעש"ט עוד הפעם: "ויש לך מעות כל צרכך?" ויאמר:  
 "עוד אין לי פרוטה אחת אבל השי"ת [השם יתברך] יזמין לי תיכף." ויפטר מאתם וילך לדרכו. ויתיצב הבעש"ט  
 עם כל התלמידים על האכסדרה ללוותו בעיניהם ולראות מה יהי בדרכו.

ויהי בעמדם ראו והנה הוא הולך במהירות על דרך החצר והנה עגלה משרכת דרכה נגדו. ויראה הבעש"ט מרחוק  
 כי עמד הזקן אצל העגלה וידבר עם האורח הנוסע והלך כך מאת העגלה, וראו שלא לקח מאומה מאתם וגם  
 העגלה התנהגה לאט לנסוע לבית המלון. אח"כ [אחר כך] ראו כי עמדה העגלה וצוחו אחרי הזקן הנ"ל [הנזכר  
 לעיל] ואז ראו כי ספרו מעות. וכאשר קרבה העגלה אל מקום אשר עמד שם הבעש"ט ותלמידיו, שאלו אותו:  
 "מה היה לך עם הזקן

שהחזרת אותו ונתת לו מעות?" ויאמר: "אנכי קניתי מאתו י"ש [יין שרף] שיעשה בחורף הבע"ל [הבא עלינו לטובה] ומתחלה לא הושוותי עמו בהמקח, וכאשר ראיתי כי הוא מתעקש ועומד במקח ולא חזר אלי, ואני ידעתי כי איש ישר הוא,

שחזרת אותו ונתת לו מעות. ויאמר אנכי קניתי מאתו י"ש שיעשה בחורף הבע"ל ומתחלה לא הושוותי עמו בהמקח וכאשר ראיתי כי הוא מתעקש ועומד במקח ולא חזר אלי ואני ידעתי כי איש ישר הוא הוכרתי ליתן לו כמה שרצה ולא יכולתי לדבר עמו הרבה כי אמר כי צריך לנשוא רשע להאדון אז אמר הבעש"ט ראו כמה גדלה כח הבטחון אם בוטחים בו ית' באמת:

הוכרתי ליתן לו כמה שרצה ולא יכולתי לדבר עמו הרבה כי אמר כי צריך לנשוא ראטע [ראנטא – דמי חכירה] להאדון. אז אמר הבעש"ט: "ראו כמה גדלה כח הבטחון אם בוטחים בו ית' [יתברך] באמת: